

[Hendriksen.]

tingsgruppes Vegne, men paa hele den konservative Rigsdagsgruppes Vegne, at den højtærede Handelsminister lige saa godt først som sidst kunde bøje sig for det konservative Krav om, at Rigsdagens Valutaudvalg skulde udgaa af Loven, og ved første Behandling af Lovforslaget her i Tinget fremhævede jeg det samme. Vi ved jo alle, hvorledes Forhandlingerne har udviklet sig. Vi ved, at dette Krav er blevet gennemført til Punkt og Prikke, og vi hilser dette med Tilfredshed. Jeg anser det, der er sket ved anden Behandling af Lovforslaget, for at være overordentlig betydningsfuldt, idet det placerer Lovgivningen og Administrationen i det helt rigtige Forhold til hinanden.

Nu da vi staar over for den endelige Afgørelse af denne for hele Landet saare vigtige Sag, ønsker jeg endnu en Gang at præcisere, at mit Parti fra første Færd har været bestemt Modstander af Valuta-centralsystemet. Under Valutaforhandlingerne i dette høje Ting i Fjor redegjorde jeg udførligt for disse Forhold og for mit personlige Syn paa hele Ordningen, og jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer med at gentage, hvad jeg dengang sagde. Kun vil jeg opfriske i Erindringen, at den første Importreguleringslov, vi fik her i Landet — det var i Begyndelsen af 1932 —, som bekendt var et Resultat af forfrolige Forhandlinger mellem Venstres daværende Fører, Hr. Madsen-Mygdal, og Regeringen, og med det nære Forhold, som enhver ved bestod og formentlig vedvarende bestaar mellem Venstres daværende Formand og det ærede 2det Medlem for 6te Kred (Hauch), som nys talte paa Partiet Venstres Vegne, maa man have Lov til uden videre at gaa ud fra, at Partiet Venstres Ordfører her i Tinget ikke var uvidende om denne Henvendelse, men tværtimod billigede den fuldt og helt. Vi forsøgte dengang, som alle vil erindre, at skabe Forstaaelse for, at Valutaattestsystemet vilde føre til større og større Indgreb fra Statsmagtens Side og efterhaanden indkapsle dansk Erhvervsliv paa en saare uheldig Maade. Vi mener, at Udviklingen har givet os Ret heri. Vi mener endvidere, at det er betimeligt i Øjeblikket fra denne Talerstol at spørge den høje Regering, om den, naar den ved, hvorledes vor Handelstraktat med England er, og hvorledes vore Fremtidsudsigter paa dette Omraade er, og yderligere sidder inde med Viden vedrørende Tysklandsforhandlingerne, virkelig tror, at dette stive og

uelastiske System, paa hvilket Udlandet kan spille paa en helt anden Maade, end hvis der var gennemført Toldforanstaltninger, nu ogsaa lader sig opretholde. Jeg tror det ikke. Jeg tror, at Regeringen gjorde klogt i i Tide at erkende, at Systemer af denne Karakter ikke kan holde i det lange Løb. Vi har altid været bestemte Modstandere af dette System. Vi anser det for at være skadeligt for Landet, og vi anser det for en Ulykke, at Partiet Venstre førte os ind i Systemet. Vi anser det for en skæbnesvanger Fejl, at hverken et Flertal her i Tinget eller et Flertal i Rigsdagen som Helhed har villet betræde de Toldveje, som er de eneste farbare til Opnaaelse af et sundt Erhvervsliv her i Landet, saaledes som Forholdene ligger overalt uden for Landets Grænser.

Vi advarer nu, som vi har gjort det før. Men vi er et parlamentarisk Parti. Vi erkender, at Spørgsmaalet om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta har været ude hos Vælgerne, ja, jeg er af den Mening, at der i Grunden ikke har været andre Spørgsmaal end dette ude hos Vælgerne. Vælgerne har talt. Ganske vist kan Socialdemokratiets voldsomme Sejr og Oppositionens Nederlag ikke medføre, at vi skifter Anskuelse og Standpunkt — det har jeg allerede ved Sagens første Behandling gjort udførligt Rede for —, men det skulde være overflødigt at sige, at i den lige og almindelige Valgrets Danmark maa Vælgernes Afgørelse respekteres, navnlig naar deres Mening er tilkendegivet paa en saa kraftig Maade som i dette Tilfælde. Jeg beklager naturligvis, at Partiet Venstre ikke indtager det samme Standpunkt som vi. Jeg misunder ikke Partiet Venstre det Standpunkt, det har taget, og som Venstres politiske Ordfører for et Øjeblik siden gjorde Rede for. At det Parti, som har ført den lige og almindelige Valgret til Sejr i Danmark, nu i Dag af Grunde, som jeg ikke skal granske, men som jeg tror alle forstaar, indtager en Stilling, som er i saa kolossal Strid med Partiets Fortid, forekommer mig næsten ufatteligt. Men jeg beklager ogsaa Partiet Venstres Holdning af endnu en Grund, nemlig den, at det jo ikke kan være andet, end at Partiets Holdning i denne Sag vil faa afgørende Betydning med Hensyn til Fremtidens Samarbejde, og det er aldeles utvivlsomt, at det vil blive stærkt svækkende for det Sammenhold, der burde være mellem Flertalspartierne i dette høje Ting, og for den Tillid, man burde nære til hinanden. Herved